

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Novam: ephemeriden, cui titulus „Fejérmegyei Napló” a vobis institutum ad catholicarum partium proposita promovenda, id equidem probamus libenter (Az általatok katolikusok törekvéseinek előmozdítására „Fejérmegyei Napló” czim alatt létesített új lapot mi örömmel helyeseljük.) XIII. Leó pápa Zichy Nándor grófhoz, 1895. márczius 6-án.

Előfizetési árak:
Egész évre 12 kor., félévre 6 kor., negyedévre 3 kor.
Egyes szám ára 10 fill.

Felolós szerkesztő:
BILKEI FERENC.

Megjelenik minden kedden, csütörtökön és szombaton este.
Szerkesztőség és kiadó-hivatal: **Szent-István-tér 1.**
Egyes számok kaphatók: a dohánytűzsdékben.

Az osztrák keresztények győzelme.

Előrebocsátom, hogy Luegerrel és az ő társairól csak mint keresztényekről akarok szólni, kivivott győzelmüket csak mint az egyesült szabaddemokrácia, liberalizmus és szocialdemokrácia fölött aratott győzelmet látom. Lueger polgármesternek a magyarok iránt érzett ellenszenvét azonban semmiképp sem vagyok hajlandó honorálni. Igaz, hogy ő, a saját állítása szerint csak a zsidó-magyarokra haragszik, de annyira egy kalap alá vesz bennünket, hogy mikor a fejünkre üt, nem nézi, hogy mi is alatta vagyunk. Egyéb-iránt, ha az ő szempontjukból vesszük a dolgot, Lueger és társai huszonötöt érdemelnének, ha bennünket, magyarokat s nem a saját szüknadrágu atyjokfiat párfogolnák. Veszekedünk a kenyérért. S ha ő kivenné a német kezéből, hogy nekünk adja, bizony megérdemelné, hogy elcsapják érte. Az egész akciója nem egyéb, mint biatlás ide mi felénk: *Schlesien was ne hagyj magud!*

Ujságolvasó ember hogy ne olvasta volna néhány héttel ezelőtt, hogy Lueger és társait, mily kegyetlenül lepipálták a Mödlingben. Napkeleti laptársaink nem győztek elegendő örülni és kacagni rajta. Kürtölték világgá, hogy a bécsi keresztény

mozgalmak vezére kegyetlenül ki fog kapni a választás alkalmával. Ezt kellett tudni minden magyarnak. Aztán jöttek a választások és mi bámulva hallottuk, hogy a mi liberális lapjainkból nem hallunk újszólván semmit az eredményről, vagy pedig csak szűkszavú rebrókák jelentették, hogy az osztrák liberálisok, illetőleg szocialdemokraták megbuktak, de majl a másik kerületekben, Bécsben stb. stb. kikapnak a katolikusok, merta világsóság le fogja győzni a sötétséget. Az újabb választások még fényesebb győzelmekről szóltak. Itt nálunk még mélységesebb hallgatás lett rá a felelet.

Ez nálunk a liberális haremmodor. Lármani, kiabálni, míg a saját érdekeikről, annak győzelméről van szó, mikor pedig az eredmény balul üt ki: tagadni kell, vagy hallgatni mindenről.

Mi is történt? Alsó Ausztriában és Bécsben a keresztény-szocialisok teljes győzelmet arattak a szocialdemokraták, illetőleg a liberálisok felett. Eddig a legjobb esetben 36 szavazattal rendelkeztek a 78-ból most 51-el, vagyis 15-el többel. A liberálisok, a zsidó nagytőke és a véresszájú, hazafélt, anarkizmusból átmenő szocialdemokrácia karólve! Ugyebár furcsa kép, furcsa szövetség ez? De hát ezeknek a jó uraknak a kereszt a legnagyobb

ellenségük. Ellene akár az ördöggel is készek szövetségelni és egy követ fujni.

Mi az oka, hogy a keresztények pártja körülbelül egy évtized leforgása alatt teljesen maga alá gyűrte az ellenségeit?

Nem más, mint a végtelenségig menő arrogancia Ajogoknak elharácsolása, hogy tobzódtak bennük, igazságról, jogról, törvényről megfeledeztek Először koldussá, aztán liberális szocialdemokratává tenni az országok hazáját De csak felerészben sikerült.

Az akció reakciót szül. Az elkeseredés, a nyomorúság fegyvert adott a kezükbe. Szövetkeztek a kereszt jelvénye alatt. Akadt vezér is Lueger személyében s a mit pár év előtt csak félig, most teljesen elértek. Felső Ausztriát kivéve az egész ausztriai tartomány a keresztény elveket juttatta viadalra.

Tanulhatunk belőle mi is.

Első sorban is, hogy a hurt csak bizonyos határokig lehet feszíteni. A túlzás, a hatalommal való visszaélés csak egy kicsit képes a jogokat bitorolni. A hogyan Bécsben lejárt magát és esődbe jutott a liberalizmus, ép úgy megtörténhet mindez nálunk is szép Magyarországon. Hiszen ugyanaz a szellem erősítette meg a németországi keresztényeket és a belgákat s

A FEJÉRMEGYEI NAPLÓ TÁRCÁJA.

Egy nap Pécssett.

A Pázmány-Egylet, vagyis a magyar katolikus írók és hírlapírók egyesülete — a melynek magam is szerény tagja vagyok — újabban a vándormadár szerepére vállalkozott. A vándormadár érzéke a tavaszt jelenti, ugy a Pázmány-Egylet mőködése is a szellemi élet rügbontását hozza magával.

A minap Nagyváradon voltak, aztán Egerben s most vasárnap Pécssett. Az elvtársak irodalmi ünnepezt csináltak belőle, meghitták a város intelligenciáját, a hölgyeket, urakat egyaránt. S azok eljöttek, ki rokonszenvből, ki érdeklődésből. Vannak, kiket az ellenfél vagy talán az ellenség érdeklődése hozott oda. Hogyisne! Látni a fiók-jeszsuitákat, a sötét középkor csatlósait, a reakcionáriusokat, a kiknek a nyomán vastag homály terjed a szellemek országában. Hogyne volna ez érdekes dolog!

Mi meg boldogoknak éreztük magunkat. Elvtársak, jóbarátok, igazi intelligens közönség közepette, a kiknek — a mi nagy örömünkre — alkalmuk nyílik megismerni azt az eszményt, a melyért mi naponta áldozunk, s a melynek szolgálatában az ellenfél szídmalmait zsebrebavágjuk.

Pécsre régi vágyam vitt, a mostani alkalmom csak a szárnyakat adta hozzá. Utközben két dolog vibrált a lelkemben. Az egyik, hogy régi jó barátokat fogok találni, a kikkel kellemes lesz az együttléte. A másik, hogy Pécssett

nem szabad vizet inni. Ezt nem mind újságíró, hanem mint az egészség öre jegyzem meg. Hir szerint a katonák Pécsről hurcolták be városunba a tífust, bacillusait ott nyelték le, tehát nekem a vízhez oda se szabad szagolnom. A többi tendő magától jön és természetes.

A fogadtatás kellemesen lepott meg bennünket. A katolikus kör vezetése kijött a fogadásunkra s elegáns fogatokon röpitettek be bennünket pompás aszfaltzott utcáikon. A vasut felől bevezető utjuk igazán imponál az ő csinos villáival. Bizony Fejérvár még egy kissé messze esik, ha az Apáca-utcat ahhoz mérjük. Kedves, jó helyet kaptam a papneveldében. Azt hiszem, hogy Magyarországon nincs szeminárium, amely modern berendezésével, mindennemű igények kielégítésével a pécsit meggyőzné.

Az estét kedélyes társaságban töltöttem, a melyen alkalmom volt a kedves ismerősök gárdáját még szélesebb körre kiterjeszteni.

Reggel természetesen Pécs legnagyobb nevezettségéhez, a bazilikába vezettek lépteim. Nem akarom a külföldi templomokhoz, a rómaihoz, velenceihez, jmilánóihoz stb. hasonlítani, de annyit bátran mondok, hogy Magyarországon nincs hozzá hasonló. Az építésnek az utolsó részletig való stilszerűsége, a művészet, a festészet, műfaragás szebbnél-szebb alkotásainak oly tárháza van ott, a melyhez hasonlót Magyarország területén nem találunk többet.

Egyetlen temploma Magyarországnak abból a szempontból is, hogy a régi gregorián egyházi ének teljes szépségével, minden művésziességgel és élvezhetőségével lép elénk. Ha másért nem, csupán ezért is érdemes odamenni. A többiek

csak gyarló epigonok a pécsitáéhoz képest. Az persze szintén igaz, hogy egyedül a pécsi templom az, a mely arra kéri a királyt, hogy a pénzt másnak ajándékozassa.

Délelőtt a kath. kör pompás dísztermében a mi ülésünk volt. Belső ügyeinket intéztük. Utána Hetyey Sámuelnél a pécsi egyházmegye megyéspüspökénél tisztelegtünk. Vezetünk, dr. Margalits Ede az ő náluk is ismert ékeszölésével beszédet intézett, a melyre Ó Méltósága válaszolt.

Mondhatom, hogy nem egyhamar hallottam még beszédet, mely a pécsi megyés püspököt megközelítette volna. Különösen egy hasonlata, a melyben a mi újságírói műközésünket a magyar nyelvnek a hanyatlás korszakában való helyzetével hasonlította össze, pompás volt. Azt is nyomták és üldözték, felülől a hatalom szorongatta, a nagyurak lenézték, a nemességnek idegen kisszerű volt. De a gyökereit a nemzet életében bírta s az elnyomás csak ideig-óráig tarthatott. Jöttek új idők, a mikor egyes nagy-szemlemű vezérek nyomán újra élethez és virágzásához jutott. A mint ezt kifejtette az ő zamatos, tősgyökeres magyarságával, éreztük, hogy fülmelegszik a szívünk és hogy valami különös jóleső megnyugvás kél a lelkünkben. Vannak, a kik helyeslik a mi műközésünket, a kik talán pazarok is tudnak lenni az elismerésben. Ezt felülől hallani, jól esett a lelkünknek. Hiszen nekünk inkább csak a gáncs szokott osztályrészünk lenni.

Utána díszbeszédet adott a püspök, a hol újra az igazi magyaros vendégszeretet, a kedélyes őszinteség és leereszkedő jóindulat ragadott el

ugyanaz kovácsolja, acélozza a franciák fegyvereit a jelenben.

Másodsor: A bécsi keresztények pártjáról annyiszor kimutatták ellenségei, hogy nem képes a jó kormányzásra. Ime a példa igazolja, hogy nemcsak hogy el nem vesztettek egy talpalatnyit sem az előbbi talajból, sőt még újabb területet hódítottak hozzá. Tehát a keresztény nép meg volt elégedve az ő kormányzásukkal. A mi hiba eleinte volt, hogy uralomra kerülvén, nem tudták kellő erővel betölteni azokat az állásokat, amelyeknek ellátása a kezükbe került, megszűnt. Kiforrották magukat. Ma már minden a maga rendes kerékvágásában halad. A hazafiság pedig, a melyet épen a keresztények által szoktak elveszíteni, jó kezekben van, ha keresztény kezekben van. Szóval nem a természetet zsidók és liberálisok lehetnek patentirozott fiai a hazának.

Minálunk még tobzódik a másik véglet. De tanulhatnánk az osztrák példából, hogy végletekig lehet ugyan várni, de nincs oly hur, a mely el nem pattanna.

UJDONSÁGOK.

Tudomásul. Nem akartam beleavatkozni abba a vitába, a mely az „Uj Lap” mellékletének szerkesztője, *Krisits Bódog* úr és egy ismert len kishivatalnok között a helybeli bíróságnál előfordult mizériáról írt cikk nyomán keletkezett. Szerettem volna ha egészen más következménye lesz, t. i. beismerik, miszerint az ott előforduló nagy hiányok (restanciák) a jogkereső közönség érdekét (a mint arról magam is meggyőződtem) mélyen sértik s azon a lehetőség szerint minél gyorsabban segíteni óhajtanak. E helyett egy csunya személyes harc indult meg, a melyet egy magát *„másállásnak”* nevező „*bíróági kishivatalnok*” indított *Krisits Bódog* úr ellen, a terrorizmus legszörnyebb és legcsúnyább eszközeit kívánván felhasználni a megfélemlítésre. Maga a cáfolni akaró nem cáfol meg egyetlen adatot sem, a mi a legékebben szóló bizonyítéka

álláspontja igaztalan voltának s egy hírlapíró, különben segédszerkesztőmről lévén szó, az Uj Lap után készséggel adok helyt közleményeinek e lap hasábjain, hogy az ott megkezdett s az igazság keresésében kifejtett tevékenységét tovább folytathassa, csak azért, mert „közérdeklő” van szó.

Bilkel Ferenc.

— **Gáncs Jenő jubileuma.** Vasárnap ünnepelte Gáncs Jenő ág. ev. lelkész 25 évi lelkészi jubileumát. A már közötti programm szerint előkelő közönség jelenlétében feloyt ünnepély a Himnusz élénklésével ért véget. Este a „Fekete Sas” szálloda nagytermében 80 terítékű bankett volt, melynek folyamán Hattyuffy Dezső, dr. Bélaaváry-Burchard Rezső, a tóvárosi kör nevében dr. Saára Gyula és még számosan mondtak felköszöntőket. Mi a magunk részéről Isten áldását kérjük a köztisztelnek örvendő jublánsra.

— **Esküvő.** Dr. *Brunsa Gyula* pénzügyi fogalmazó ma d. e. 11 órakor vezette oltárhoz a székesegyházban *Grundböck János* d. v. főmérnök szép és kedves leányát, *Irmát*. Az esküvőt a menyasszonyi háznál nászlakoma követte.

— **Valentín János hagyatéka.** A Nádass-Ladányon ez év február hónapjában elhunyt kiváló zsáner-festő, *Valentín János* hagyatékából kiállítás rendez az elhunyt festő végrendeletének végrehajtója, *Nádassy Tamás* gróf a Váci-utca 25. sz. alatti ház első emeletén. A kiállítás mintegy másfél-száz eredeti műből: kész olajfestményből, aquarellből, vázlatból, kréta és ceruzarajzból áll s arra van hivatva, hogy minden oldaláról bemutassa azt a jeles művészt, ki a kőbor cigányok életéből vett képeivel a külföldön is elismerést szerzett a magyar művészetnek. A kiállítás tárgyait, a művész végső óhajátához képest, jótékony célra el fogják árusítani, így a műbarátoknak alkalmuk nyílik arra, hogy *Valentín* műveiből aránylag olcsó árakon, emléket szerezhessenek. A kiállítás november 12-dikén nyílik meg és tíz napon át lesz látható. A belépő-díj 40 fillér. A képek árából befolyt összegből és kamataiból az elhunyt festő jótékonycélra, szegény földmivesek segítésére alapítványt tett. A kiállítás rendezője a befolyt összegből öt százalékat a Magyarországi Hírlapírók Nyugdíjintézetének juttat.

— **Letört bimbó.** Egy angyallal ismét több van az égben. Ártatlanul, bimbójában érte a halál szele *Lipcsy Lajos* városi aljegyző 3 éves Sárkáját, hogy tépő fájdalom érje a gondos szülőket. Vörheny okozta halálát s azért rögtön is kellett temetni. A szülők iránt városszerte nagy a részvét.

— **A zirci petelő tárgyában** f. hó 24-én történi meg a tanukihallgatás a zirci járásbíró-ságnál. A kihallgatást *Pinkovits János* táblabíró fogja teljesíteni.

— **Megegyel közigazgatás.** Fejérvármegye közigazgatási bizottsága ma d. e. 10 órakor *Fidh Pál* báró főispán elnökle mellett ülést tartott, mely alkalommal az egyes referensek jelentései a szokásos formák közt tudomásul vétettek a nélkül, hogy bármely szövegre kerülít ügy szélesebb mederben folyó vitát kellett volna.

— **A zirci apátsági erdők felügyelője.** Vajda Ödön zirci apát *Lőwárdy Lajos* eddigi csákányi jószágkormányzó a zirci apátsági erdők felügyelőjévé kinevezte. Az új erdőfelügyelő a zirci konventben fog lakni.

— **A tisztviselők és hivatalnokok otthona** jól sikerült estélyt rendezett f. hó 8-án Szarka-utcai helyiségében. Először *Tury Antal* monologizált, majd *Kirisits Bódog* szórakoztatta felolvasásával a közönséget, végül pedig *Horváth Elvira* k. a. és *Noszkó István* ügyes, csattanós párbeszéde keltett nagy derűtséget. A program kimerítése után társas vacsora volt, melyett tánc követt.

— **Tomn Béla hangversenyéről** térszűke miatt részletes referadánkat csak lapunk legközelebbi számában közölhetjük.

— **Betöréses lopás.** *Pinkás Zsigmond* nádor-utcai üzletében ismét betörők jártak. A tettes a rendőri nyomozat szerint a pincében rejtőzött el, innen egy ajtó felzártsa után a boltba hatoltak a hol mintegy 400 korona értékű fűszert s finomabb italnemű vitet el. Felfeszítették a pénzszerkrényt is, ott azonban csak 4 korona készpénzt találtak. A tettesek a raktár ablakán hagyták el a boltot. A rendőrség megindította a nyomozást s a betörés módoszatai arra engednek következtetni, hogy a tettes a helyi viszonyokkat teljesen ismerős.

— **Meglépett atyafi.** Hol volt, hol nem volt, de nemcsak úgy volt, hanem tényleg van is Tiszán innen egy kis falu, melyet *Sándorfalvának* hívunk. A falu jelentékeny számban izraeliták laktak, templomuk azonban nem volt. Már régen szándéka volt a hitközségnek ezen hiányon segíteni, de hát pénz kellett valahogyan szerezni. A belügyminiszterhez folyamodtak tehát, a ki a templom építési költségek beszerzésére 3 hónapra gyűjtési engedélyt adott. A gyűjtésel azután *Pollák Izrael* bizták meg, a kiről feltették, hogy nevéhez méltó tántoríthatatlan hithűségű fog megbízatásának eleget tenni. Hogy tulajdonképpen mi közünk nekünk ehhez a dologhoz, annak

bennünket. S a mint örömmel láttuk, az újságírók közt még a püspök is jól érezte magát.

Ebéd után kikocsiztunk megnézni a város nevezetességeit. Pécssett akár Rómában járna az ember, örökké hegyet mászik és völgybe ereszkedik. Az egyiket csak azért hagyja el, hogy a másikhoz legyen szerencséje.

Az utcái jók, különösen jól kövezettek, illetőleg aszfaltozottak, hanem mint aféle régi városnak, alig van egy-két utcája, a melyeknek az egyenesség erényét képezné. Persze ebből korántsem akarom azt következtetni, hogy a pécsiek nem egyenes uton járnak. Korántsem! Ámbátor az megint szöveget ütött a fejembe, hogy a szállóhegyeket oly közel ültették a városhoz, illetőleg a várost oly közel építették a szállóhegyhez, hogy ott bizony lehetnének nyílegyenes sugárutak, de onnan fölülről jövet akárhány lump görbének találja őket. Csinosnál-csinosabb villák egymást váltják fel s a hogyan minálunk, úgy Pécssett is a szállóhegyre mondja el a város közönsége:

De édes ott megpihenni
Odakünn majd nem fáj semmi.

Kiránduló helyek, kilátások, vadregényes tájképek egyik a másikat váltja fel. Az embernek a szeme alig telik be az egyikkel, midőn a másik panoráma kezdődik.

Az ünnepély fénypontja estére esett, a midőn a Kath. Kör pompás palotájában a Pázmány-Egylet három tagjának közreműködésével nagy estély volt.

A pompás, tágas díszterem persze szűknek bizonyult. Annyi szép hölgyet egy csomóban bizony csak ritkán lehet látni. S hogy mennyire,

mily óriási tekintélye van a pécsi Kath. Körnek, talán semmi sem bizonyítja inkább, mint az a fényes, elegáns közönség, a melyet arra a fényes ünnepélyre összegyűjtött. De nemcsak Pécsről, hanem a vidékről is számosan keresték fel erre az alkalomra a katolikus kör helyiségeit.

A társadalom intelligenciájának úgyszólván minden osztálya képviselve volt, kivéve természetesen azokat, a kik a felsőbb hatalomtól való félelmükben nem mernek katolikusok közt, keresztények közt szórakozást keresni.

Hettyey megyés püspök szintén megtisztelte jelenlétével a díszgyűlést.

A nagy beszédet, a mely a kath. lyceumi előadásoknak eleje volt, *Margalits Ede* dr. egyetemi tanár, a mi vezérünk mondotta. Az ő kellemes, behizelgő hangja, pompás előadása s az eszmék, melyeknek oly szép formát tud adni, hogy mindig megtalálják az utat a közönség szívéhez, ott is elérték a hatásukat. Egyébiránt szükségtelen is erre nézve bővebb fejtegetésbe bocsátkoznom, tudván, hogy Fejérvárott nincs már szükség a Pázmány-Egylet elnökének bemutatására.

Ezután egy kedves jelenség következett. A Pécsi kath. körnek van egy ritka énekkara fiatal hölgyekből, a kik hóféhér, vagy rózsaszín, ruhában vonulnak föl a pódiumra a hol korszort képez. Számszerint huszonegyen voltak, hogy milyenek, annak a leírására én nem vállalkozom, illetéktelennek tartom magamat, csupán csak annyit mondom, hogy egy-két fiatal embert láttam, a kik állandóan a szívilket tapogatták. A hölgyek mögött tizenkét fiatal ember foglalt helyett. S így a 36 tagból álló kar adta elő a csinosnál-csinosabb

magyar dalokat, természetesen frenetikus hatást keltve.

A kar vezetője *Bitter Illés* cisztercita tanár, a ki úgyszólván lelke a kath. körnek s a kit szeretetreméltóságáért nem is hívunk másként, mint édes Bitternek.

Andor József, a kit írói nevén *Czypriánnak* ismerünk, egy csinos elbeszélést olvasott fel *Felőrika szerelme* címen. Kedves, mély pszichológiával megírt kis dolog, olyan, a milyneket *Czyprián* egyébként is írni szokott s a melyekkel meghódította a női olvasó közönséget.

Auer István, az Alkotmány belmunkatársa, majd *Jellasicsné* enekelt gyönyörűsége, mely után ismét egy pécsi specialitás, a jogász-banda következett. Jökedvű, villogó szemű gyerekek, a kiknél csak a nótáik voltak vidámabbak.

A felolvasó-estélyt fényes társasvacsora követte ugyancsak a Kör e célra berendezett pompás helyiségében. Legalább 200-an vettek benne részt és pedig nemcsak férfiak, de a hölgyek is, fokozva nemcsak a jó kedvet, hanem a társas együttélés kellemességeit is. S hogy a tánc nem maradhatott el, azon sem csudálkozhatik senki. Nekünk ott kellett őket hagynunk (ez volt az egyetlen szomorú jelenség egész ott tartózkodásunk alatt) hiszen a vonat várt ránk, a mely egész éjjel robogva, pöfögve, aludni nem hagyva, reggel szépen letett a fejérvári állomáson.

Ilyen volt a mi, katolikus újságírók kirándulása s így becsüli meg Magyarországot egyik első városa a katolikus irodalom napzsámóait.

Bilkel Ferenc.

magyarazata abban rejlik, hogy ezen ügyben most már országos körözés folyik és a nyomozást városunkban és megyénkben is megindították. Pollák Izrael úr ugyanis felede feladatát gondolt egyet és kettő lett belőle. Először is, hogy a gyűjtés után nem megy haza, másodsor pedig, hogy a befolyt pénz megtartja magának. Azért még nincs kizárva, hogy Pollák Izrael úr visszatér, hanem tán a hitközséghez a bejött összeggel egy népszerű hívt is akar vinni, és erre a célra keresi a kis Kölm.

— **Ismét iskolabezárás.** A tabajdi népiskolát a szorványosan fellépett kanyaró járvány miatt az alispán bezáratta.

— **Üngyilkosság.** Dunapentelei levelezőnk írja, hogy ott folyó hó 10-én éjjel felakasztotta magát Hermann András. Révész volt, de a Duna sima tükre nem járt mindig egyenes uton a csónakja. Gyakran szállított a tulsó partról az éj homályában idegen jószágot, melyet hiába keresett gazdája másnap. A szalki sziget erdejéből nagy mennyiségű fát loptak el a télen. A tettesek kézrekerültek, a fa nagyrészt pedig Hermannál találták meg. E miatt törvénybe idézték; ma kellett volna megjelenni Vecsén kihallgatásra. Ő azonban ítélet előtt főlebb vitte ügyét az örök bíró elé, a ki majd ezen önitélet miatt is itélni fog felette.

— **Ertesítés.** A székesfehérvári „Országos Műkedvelő Képzőművészeti Kiállítás” irodáját f. 10-én a Magyar Király szállodába tette át, miért is kéretnek az érdeklődők, hogy jelentkező ívrt, valamint a kiállításra vonatkozó bármilyen felvilágosításért a Magyar Király szálloda 1. szám alatti irodához fordulni sziveskedjenek. A rendezőség.

— **Jótevért jót ne várj.** Szépen hálalta meg Veninger György csókai illetőségű kocsis egyik jötevőjének szivességét. Pintér Ferenc, Havranek Antal kőfaragó kocsis a szőlőből ment hazafelé f. hó 7-én este. Utközben felkérérdzett a kocsiarra Veninger, majd éjjeli szállásért rimádkodott. Pintér hajlott a szóra s kinos volt másnap az ébredése. A vendégének ugyanis nyoma veszett s vele együtt tűnt el az órája, lánc, összes ruhája s néhány korona készpénze. A rendőség a rosvott multu kocsis ellen megindította a nyomozást, ez azonban eddig nem vezetett eredményre.

— **A tóparti csárda romja.** Az Alaphoz tartozó, úgynevezett tóparti csárda a napokban leégett. Rockenstein Samu volt a csárda bérelője s míg ő Sárbovárdon árulagott, azalatt porrá égett a régi, híres csárda. Állítólag a tüzet egy kis egér okozta volna, mely a konyha hamujában fűrdött, aztán besétált a szobába s valószínűleg a fényes kivilágításnak ő maga is áldozata lett. Rockensteinnek minden bútora, 300 mm. kukoricája lett a tűz martaléka, ezenfelül pedig még valószínűleg vétkes gondatlanság miatt kerül a bíróság elé.

— **Iparos segédek gyűlése.** A helybeli esztorgályos, asztalos, ács és kádár segédek vasárnap gyűlésre jöttek össze a Vinkóczy-féle vendéglőben, hogy sorsuk javításán tanácskozzanak. A jelenvoltak határozottan kimondták, hogy Székesfehérvárról a szakmájukba vágó munkások egyesületet alakítsanak, mely sorsuk javítását lesz hivatva munkálni. Egyidejűleg kimondták, hogy a famunkások kongresszuson képviseltek magukat.

— **Táncpróba.** Terpsichore, a tánc műzsája mosolyogva gyönyörködött a kedélyes táncmultságban, melyet hívei, *Alvári* táncmester tanítványai rendeztek vasárnap este a kütünő konyhájáról és zamatos jó boráról híres Fehér Bárány tágas éttermében. Csinos leányok, izletes vacsora, jó bor és a táncmester ügyessége eredményezték, hogy a társaság hajnalig adózott a jókedvnek.

— **Az ablakforduló.** Bognár Ferenc Sörpince utca 48. sz. alatti lakos vasárnap délután 4 óra tájban illuminált állapotban ablakbeverésre adta a fejét s mielőtt a további rombolásban meggátohlhattak volna, Szinger Ignácnál 2, Pemmer Györgynél 2, Komlóssy Mihálynál 8, Jankovits Józsefnél 4, özv. Lencsés Antalnánál 1, és P. Horváth Istvánnál 1 adaktáblát bevrt. Tulajdon elleni kihágás miatt folyik ellene a rendőri eljárás.

Nyiltér.)*

**Válasz az „Uj Lap“-nak.
Névtelen levél.
Nyilatkozat.**

Mindenekelőtt kötelességszerűleg kijelentem, hogy az „Uj Lap” helyi mellékletének szerkesztését technikai akadályok miatt beszünttettem. Nem a közönségen, nem is rajtam mult e változás, mert hisz a magam részéről legjobb lelkiismereti meggyőződésem szerint igaz ügyet iparkodtam szolgálni, a mitől alig térhettem el, legálabb azt látszik igazolni a közönség részéről várakozáson felül tapasztalt támogatás, másrészt pedig az a körülmény, hogy az ellenem megindított hajszra folyamán ténybeli állításaim cáfolatával senki sem dicsekedhetik. Ez a legkeltánsabb bizonyítéka annak, hogy igazat írtam. A személyeskedés terére léptek elleneseim, e nemtelen fegyverben bizsak s az eddig alkalmazott fenyvegetések után nyugodt, férfias önértettel várom a támadást.

„Egy bírósági kishivatalnok” a „Székesfehérvár és Vidéke” helyi lap november hó 8-iki számában ismételtlen foglalkozik a bírósági tartahatatlan állapotokról írott cikkeimmel. Erdemle-

*) E rovatban közöltékért nem vállal felelősséget a szerk.

ges vitát nem folytat, ezt nem is teheti, mert az igazságot józan észszel megtagadni nem lehet. Tudatában van ennek a névtelen kishivatalnok is, elismeri a bírósági mizériákat, a melyek — mint írja — „nékülüm is le fognak bonyolítottatni” Örülm fogok ezen s örül főkép a jogkereső közönség, melynek az ajkáról nagyon is sürtűn hangzottak fel a panaszok — eddig eredménytelenül.

Hogy a névtelen kishivatalnok mennyiben tartotta szükségesnek kijelenteni, hogy én kereszény vagyok, ő pedig aljas „másvallásu”, azt nem tudom, mert hisz ily célzatu megjegyzésre cikkeimben nem találhat. Személyeskedésével — mert minden komolyságot nélkülöznek — nem foglalkozom, a közéleti harcban szereplő újságírói toll tekintélyével ez homlokegyenest ellenkezőnek. Ha tájékozó dühében eddigi cikkeimmel szemben csak ez a fegyvere, villogtassa tovább, az ily fegyver értéke nem ismeretlen.

A névtelen kishivatalnok cikke után egész természetsszerűleg következett a *névtelen levél*, melyet f. hó 9-én, azaz vasárnap vettem póstai kézbesítés utján kézhez. A levél szöszzerint szövege a következő:

**T. c.
Kirisits Bódog
újságíró urnak**

**Helyben
Eszent-István-tér 11. sz.**

T. c!

Ha ön a helybeli bíróságok ellen intézett gyálzkodó cikkeit folytatja, ugy a legközelebbi lapokban kiméltelű meg fog jelenni az ön jófertesült forrásból merített élettrajza és különösen a városházán teljesített és még el nem feleltet kiváló szolgálatait.

Tehát eszerint viselkedjék! — En nem akarom az ön nyakát szegvni, tulajdonítsa a következ-ményeket önön magának —

(Alíráás nincs)

A névtelen levelet soha és senki sem tartotta egyenes lélek visszatükrözödésének. Nemes szándék, nemes cél, nemes jellem nem lakozik mögötte. Saját személyemről lévén szó e levélben, nem tartom ildomos dolognak az ismeretlen levélíróról alkotott véleményem papírra vetni, legyen e személyi ügyemben a közönség ítélete enyhébb és illetékesebb az enyiménél. Legyen azonban szabad megjegyeznem, hogy a ki a megfélemlítésnek, a fenyegetésnek, a terrorizálásnak ezen terére lép s e térer akar a névtelenség homályában homlokára babért fonatni: nemtelen fegyverét jól megfogja, nehogy önmaga ellen forduljon s a lesből másnak szánt halál saját erkölcsi életét oltsa ki. A névtelen levélíró fenyegetése nem érint, meg nem ijeszti s elhallgattatni nem fog. A mig hírlapírói toll lesz a kezemben, lelkiismeretem ezava lesz kötelező avagy tító parancsnokom, ezenkívül ilyennek senkit el nem ismerek. A ki pedig névtelen levelekben indít ellenem hajszát, nem fogja megbénítani agyamat, csak acélozhatja tollamat, bár a setétség lovagját említésre sem fogom méltónak találni. Hogy jó harcot harcoltam, ellenem fegyverei igazolják.

Kötelességszerűleg s kommentár nélkül jelentem ki ezek után, hogy a névtelen levélben több helybeli hivatalnok K. L. kir. törvényszéki tisztviselő irását vélte felismerni. Üri ember-ről ezt nem szabad feltételeznem. Majd kitudódik nemsokára.

A „Székesfehérvári Friss Újság” is csatasorba lépett. Beszél „botrányos üzemekről”, a város köztisztelőben álló derék vezető elemi ellen folytatott jogtalan, komisz támadásokról, a rendőség beavatkozásáról; megígéri, hogy résen lesz és kiméltelenebb eszközökkel fog fellépni. Nincs más válaszom, mint az, hogy maradok a régi fegyverem s ez az igazság. Módomban volna ugyan bőségesen választani az eszközök között, de hát eddig se tettem, ezután se teszem ok nélkül. Ki hitte volna, hogy ez az egyszerű újságírói penna ilyen vihart kell szélében-hosszában a nélkül, hogy bárki is ténybeli állításaim közül csak egyetlen egyet is megcáfolhatott volna. Pedig ez volna ám az igazi ellen-lásbasok szép hivatása. A kinek szemei vannak, lássanak.

Székesfehérvár, 1902. november 11.

Kirisits Bódog.

Mészáros Miklós

a magyar kir. szabad. osztálysorsjegyek főelárusítója

Budapest, VIII., József-körút 22—24,

ajánlja a m. kir. szab. osztálysorsjegyek főarudájából való közvetlen beszerzését eredeti árakban:

1/6	1/4	1/2	1/1	korona.
1.50	3.—	6.—	12.—	

Megrendeléseket czélszerűségből postautalványon kérem

Küzás már november hó 20 és 21-én.

Novena,

azaz kilencznapi ájtatoság Jézus szentséges szivéhez valamely különös kegyelemelnyerésére. Köve 60 fillér, füzve 40 fillér darabonkint. Kapható és megrendelhető: Rózmannel István Budapest, VIII., Szt. királyi-u. 28 a.

7071/tkv. 1902. szám.

Árverési hirdetményi kivonat.

A székesfehérvári kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a székesfehérvári egyházmegyei papnevelde magánpénztára végrehajthatóknak Szilasi Ignác szül. Kő Erzsébet és Özv. Peresztegi Nagy Jánosné szül. Szilasi Anna végrehajtást szenvedettek elleni 500 kor. tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a székesfehérvári kir. törvényszék (és kir. járásbíró) területén levő Székesfehérvár határában fekvő a székesfehérvári 271. sz. betétben A. + 1. sor, 2404. hrsz. lakházból álló ingatlanra 1500 koronában, a székesfehérvári 3156 sz. betétben A. I. 1—2. sor, 4703. és 4704. hrsz. szőlő és lakházból álló ingatlanra 350 koronában ezenel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1902. évi november hó 29-ik napján délelőtt 9 órakor alulirt telekkönyvi hatóságnál (kir. törvényház) megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladhatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10%,-át bnatpénzül készpénzben vagy az 1881. LX. tc. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. november 1-én 3333. sz. igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt övadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. tc. 170. §-a értelmében a bnatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Székesfehérvárott, 1902. évi augusztus hó 15-ik napján.

A kir. törvényszék tkvi hatósága:

Chapó, kir. tészi bíró.

HIRDETÉSEK

a „FEJÉRMEGYEI NAPLÓ“ részére jutányos áron felvételnek a kiadóhivatalban.

„MAKART“ FÉNYYRDA.

Kórház-u. 5., Püspökkerttel szemben.

A legszebb és legiszebb fényképek a legjutányosabb árban.

- 12 drb. mignon kép . . 1 frt. 50 kr.
6 " " " " " " 80 "
12 " visite " " 2 " 50 "
6 " " " " " 1 " 50 "
12 " kabinet " " 6 " "
6 " " " " " 4 " "
12 " makart " " 8 " "
6 " " " " " 5 " "
Tisztelettel hozom tudomására a nagyérdemű közönségnek, hogy b. megrendeléseit a közelgő karácsonyi és újévi ünnepek miatt minél előbb megtenni sziveskedjék. Számos pártfogást kér:

„Makart“ fényyirda.

NYUJTSUNK KEZET A SZERENCSENEK!

Már sokan szerencsések lettek egy nálunk vásárolt sorsjegy által.

A legesélydúsabb sorsjáték a mi m. kir. osztálysorsjátékunk.

110.000 sorsjegyre 55.000 pénznyeremény jut.

Legnagyobb nyeremény esetleg

1.000.000 korona.

1 jutalom 600.000, 1 nyeremény 400.000, 200.000, 2 100.000, 1 90.000, 2 80.000, 1 70.000, 2 60.000, 1 50.000, 40.000, 5 30.000, 3 25.000, 8 20.000, 8 15.000, 36 10.000, 67 5000, 3 3000, 437 2000, 803 1000, 1528 500, 140 300, 34450 200, 4850 170, 4850 130, 100 100, 4350 80, 3350 40. Összesen:

14.459.000 korona, azaz TIZENNEGY MILLIÓ 459.000 korona.

SZERENCSENAPTÁR.

Table with 12 columns for months (Jan to Dec) and rows of numbers representing lucky dates for each month.

Mikor van születésnapom?

Mindenki kísérje meg szerencsését a születésnapjára feljegyzett számmal. Ezen naptárban az év minden egyes napjára más szám van feljegyezve, melyek postafordulattal megrendelés esetén nálunk kaphatók, úgy hogy bárki kiválaszthatja saját számát. Ha időközben a szám elfogyott volna, hasonlóét küldünk.

Az egész vállalat állami felügyelet alatt áll.

Az I. osztály eredeti sorsjegyek tervszerű betétjei a következők:

egy nyolcad (1/8) frt. —.75 vagy 1.50 kor. egy negyed (1/4) frt. 1.50 vagy 3.— kor.
fél (1/2) frt. 3.— " 6.— " egész (1) frt. 6.— " 12.— "

A sorsjegyeket utánvétel vagy az összegnek postautalványon való előzetes beküldése ellenében megküldjük. Hivatalos tervezet díjtalanul. Megbízásokat kérünk azonnal, de legkésőbb

f. évi november hó 20-ig

hozzánk bizalommal beküldeni.

FIÓKOK:

Török A. és Tsa

BANKHÁZA

V., Váci-körút 4.
Museum-körút II.
Erzsébet-körút 54.

BUDAPEST, VI., Teréz-körút 46/a.

Legnagyobb osztálysorsjáték-üzlet hazánkban.

Sok és igen nagy nyereményt fizetünk ki nagyrabecsiült vevőinknek és pedig rövid idő alatt kilencz millió koronánál többet.

Megrendelő levél levágandó.

T. TÖRÖK A. és Tsa bankházának, Budapest.

Ezzel megrendelek a m. kir. szab. osztálysorsjáték I. osztályához ...darab eredeti osztálysorsjegyet a hivatalos tervezettel együtt.

Akorona összeg { utánveendő
{ utalványnyal küldöm.
{ mellékelve bankjegyekben. (bélyegekben). } A nem kívánt törlendő.

Pontos cím: